

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔๘/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๓๖/๒๕๕๔

วันที่ ๑๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒
วรรคหนึ่ง ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๖๐
มาตรา ๖๒ และมาตรา ๗๑ หรือไม่ และพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕
มาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๑๕ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙
วรรคหนึ่ง และวรรคสอง มาตรา ๔๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๗๑ หรือไม่

ศาลปกครองสูงสุดส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี (นายประมุท สุตะบุตร) ในคดีหมายเลขแดงที่
๘๔๕/๒๕๕๓ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ข้อเท็จจริง
ตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องคณะกรรมการบริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
คณะกรรมการตรวจสอบบริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กระทรวงการคลัง
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ต่อศาลปกครองกลาง
ด้วยเหตุว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่
ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร โดยไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับบริษัท
อสมท จำกัด (มหาชน) และข้อสัญญา เป็นเหตุให้บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) ยังไม่ได้รับมอบ

- ๒ -

ทรัพย์สินตามสัญญาจากบริษัท บางกอกเอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด จนเป็นเหตุให้เกิดเพลิงไหม้แก่ทรัพย์สินดังกล่าว ทำให้บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) และผู้ถือหุ้นซึ่งรวมถึงผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ซึ่งคดีนี้ศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ฟ้องคดีมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ที่จะมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง จึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาต่อศาลปกครองสูงสุดพร้อมโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่งเป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิในทรัพย์สินของผู้ถือหุ้น สิทธิของผู้บริโภค และสิทธิในการเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ นอกจากนี้กฎหมายดังกล่าวไม่ได้อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้เท่าที่จำเป็น กระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพของผู้ฟ้องคดี และมีได้ระบอบบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมาย บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวจึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ มาตรา ๗๑ และมาตรา ๒๒๓ อีกทั้งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๑๕ ยังเป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิของผู้ฟ้องคดีในการใช้สิทธิทางศาล สิทธิในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว และทั่วถึง สิทธิที่จะฟ้องหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ที่เป็นนิติบุคคลให้รับผิดชอบ สิทธิของผู้บริโภคในการได้รับข้อมูลและการร้องเรียน สิทธิในการร้องขอให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของชนชาวไทยในการรักษาผลประโยชน์ของชาติและปฏิบัติตามกฎหมายได้ ประกอบกับกฎหมายดังกล่าวไม่ได้อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้เท่าที่จำเป็น และกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพของผู้ฟ้องคดี อีกทั้งมิได้ระบอบบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมาย บทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้

- ๓ -

จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง มาตรา ๔๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๗๑

ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า คำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีที่ว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๓ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยไว้แล้ว และคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีที่ว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายมาตราดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง เป็นการโต้แย้งกระบวนการตรากฎหมาย คำโต้แย้งในส่วนนี้จึงไม่ต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ศาลปกครองสูงสุดจึงให้ส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีเฉพาะที่โต้แย้งว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๗๑ หรือไม่ และพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๑๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง มาตรา ๔๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๗๑ หรือไม่ ซึ่งเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลปกครองสูงสุดจะใช้บังคับแก่คดีเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง หรือไม่ เห็นว่า ในประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๒ หรือไม่ นั้น ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๓๕ - ๔๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ ในประเด็นดังกล่าวแล้ว จึงไม่ต้องวินิจฉัยในประเด็นนี้ ส่วนประเด็นที่ว่าพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๑๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคสอง นั้น เป็นการโต้แย้งกระบวนการตรากฎหมาย ทั้งสองประเด็นดังกล่าวไม่ต้องด้วยเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งไม่รับคำโต้แย้งในส่วนนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัย คงมีประเด็นตามคำโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ

วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑ หรือไม่ และพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๑๕ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๓๑ หรือไม่ ซึ่งยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับบทบัญญัตินี้มาก่อน กรณีต้องด้วยเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๑๓) ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งรับ คำร้องในส่วนนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัย

มีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ได้แย้งว่าชัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญ นั้น เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องพิจารณาวินิจฉัยต่อไปตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ในประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง และพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๑๕ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑ หรือไม่ นั้น เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๔ ว่าด้วยหน้าที่ของชนชาวไทย โดยบัญญัติให้บุคคลมีหน้าที่ป้องกันประเทศ รักษาผลประโยชน์ของชาติ และปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งไม่มีข้อความใดที่เป็นการรับรองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลใดไว้เป็นการเฉพาะ จึงไม่มีกรณีที่ กฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวจะชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรานี้ได้

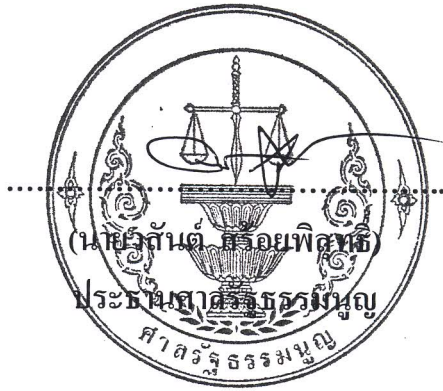
สำหรับประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๑๕ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๐ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒ หรือไม่ นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐๒ เป็นบทบัญญัติที่ให้สิทธิแก่ผู้ถือหุ้นในการเข้าประชุมและออกเสียง ลงคะแนนในที่ประชุมผู้ถือหุ้น ส่วนมาตรา ๑๑๕ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการจ่ายเงินปันผลของ บริษัทมหาชนจำกัด บทบัญญัติทั้งสองมาตราดังกล่าวมิได้มีข้อความใดที่เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ของผู้ฟ้องคดีตามประเด็นที่ได้แย้ง จึงไม่มีมูลกรณีที่ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘

- ๕ -

มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๐ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒ ได้ คำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ประเด็นดังกล่าวจึงไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง คดีไม่มีประโยชน์ที่จะพิจารณาต่อไป มีเหตุที่จะให้จำหน่ายคำร้องตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้อง

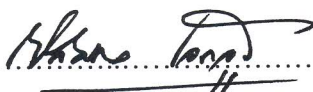
(คำสั่งที่ ๔๘/๒๕๕๕)

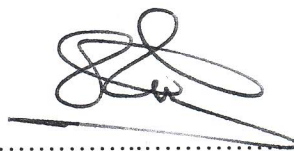
(นายจรัญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

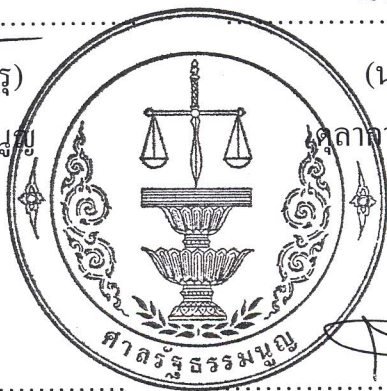
(นายจรัญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล ไชกอรุณ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

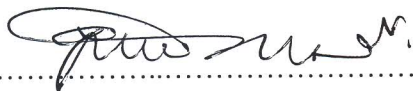

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ